

De același autor:

The Divine Feminine Oracle How to Love Yourself
(and Sometimes Other People), coautoare, alături
de Lodro Rinzler* REVEAL*
The Sutras of Unspeakable Joy*

MEGGAN WATTERSON

*Adevărata față a
Mariei
Magdalena*



**Primul Apostol, Evanghelia ei feministă și
Creștinismul pe care nu l-am încercat încă**

Traducere din limba engleză de Catrinel Chelaru


PRESTIGE
București - 2020

CUPRINS

INTRODUCERE

Ochiul inimii ... 13

De ce-aș săruta un Copt ... 19
Nu putem mima moartea ... 25

PRIMA PUTERE • ÎNTUNERICUL

Lucrurile pe care le-am uitat ... 30

Creștinismul pe care nu l-am încercat încă ... 33

Cum vede o feministă îngerii ... 38

Predica secretă a lui Currer Bell ... 43

Leviticul în papuci de casă, cu model de iepuraș ... 47

A DOUA PUTERE • DORINȚA

Fata care s-a botezat singură ... 52

Pasiunea Sfintei Perpetua ... 57

Ochii luminoși ai bunicii Betty ... 61

Cel mai furios creștin pe care l-am cunoscut ... 67

Legământul teribil al lui Buddha Tara ... 70

Cum l-am înțeles greșit pe Mr. Mister ... 74

Cele trei Marii ... 77

Firul roșu ... 81

A TREIA PUTERE • IGNORANȚA

Ce se întâmplă în sălbăticie ... 87

Evangelhia după Maria Magdalena ... 91

Ce înseamnă să fii salvat ... 96

Ce înseamnă să fii Om ... 99

Ce am învățat din rolul Rugului aprins ... 102

Cum să meditezi ca Maria Magdalena ... 109

Oul roșu ... 115

Trupul nu minte niciodată ... 120

Maria Magdalena n-a fost o prostituată ... 124

N-a fost nimeni acolo să fie martorul martorului ... 132

Puterea de a judeca ... 136

Izvorul roșu ... 138

Ca o arcă a lui Noe cu divinități feminine
de același sex ... 143

O religie căreia îi aparține fiecare ... 147

De ce sunt mândră să fiu o Impala ... 150

Cum mi-a răspuns mediumul

din Long Island la rugăciune ... 160

A PATRA PUTERE • RÂVNA PENTRU MOARTE

O barcă fără pânze ... 163

Energia divină a muntelui ... 170

Ce am auzit în cripta Mariei Magdalena ... 174

A CINCEA PUTERE • ROBIA TRUPULUI FIZIC

Prințesa Compasiunii ... 178

Peștera ouălor ... 183

Cea care confirmă adevărul ... 193

A ȘASEA PUTERE • FALSA PACE A CĂRNII

Ideea e că nu se termină niciodată ... 200

Iubirea a învins deja ... 202

Izvorul Alb ... 208

A ȘAPTEA PUTERE • COMPULSIA FURIEI

Ce ne-am adus aminte ... 212

Femeia cu vasul de alabastru ... 215

Limbajul îngerilor ... 219

Rugăciunea inimii ... 223

ADDENDA 1

Meditația vocea sufletului ... 239

ADDENDA 2

***Listă de lecturi Despre Firul Roșu
al Mariei Magdalena ... 243***

ADDENDA 3

Resurse pentru acordarea și primirea de sprijin ... 245

NOTE ... 247

MULȚUMIRI ... 251

INTRODUCERE

Ochiul inimii



(Paginile 1-6 lipsesc)

– MARIA 1:1

Evangelia după Maria Magdalena începe cu pagini lipsă. Aceste pagini, care cuprindeau cuvinte imposibil de recuperat, înțelepciunea și vocea lui Hristos din inima unei femei, au fost rupte și, cel mai probabil, distruse, înainte ca restul Evangheliei să fie îngropate. Era ceva atât de incendiar în aceste prime șase pagini, încât Evangelia ei începe cu pagina șapte.

Este ceva poetic în această lipsă, deoarece, potrivit Evangheliei după Maria, șapte este numărul de etape pe care trebuie să le parcurgem sau numărul de puteri cu care trebuie să ne confruntăm în noi înșine pentru a ajunge la o claritate sau la acea stare specifică a inimii care ne permite să vedem – dincolo de egoul propriilor vieți mărunte – ceea ce este mai real, mai durabil și infinit și există deja în noi.

Au fost recuperate trei copii ale Evangheliei după Maria, două în limba greacă și una în limba coptă. Tuturor celor trei versiuni ale Evangheliei le lipsește începutul, dar și patru pagini de la mijloc.

Aceste patru pagini ar fi conținut răspunsul la ceea ce cred eu că este una dintre cele mai revelatoare întrebări pe care le-am putea întui vreodată.

„Și acum, Doamne, cel care are o viziune, o vede cu sufletul sau cu spiritul?”

Tot ce avem din răspunsul Său este acest început provocator și, totuși, criptic:

Mântuitorul a răspuns: „*Acela nu vede nici cu sufletul, nici cu spiritul, ci cu mintea care se află între cele două și care...*”

„Mintea”, aici, nu este conceptul modern și dualist, așa cum îl privim noi astăzi; nu este mintea lipsită de corp. Este un cuvânt greu de tradus din greacă, deci cel mai bine este să-l păstrăm în limba originală, deși, când l-am întâlnit prima dată, am crezut că este în franceză. Este *nous*. *Nous* în franceză înseamnă „noi”, iar *nous* în limba greacă înseamnă „ochiul inimii”. Este viziunea sau percepția asupra sufletului.

Felul în care privim lucrurile ne schimbă perspectiva întru totul. Sunt atât de multe în joc aici, încât rămâne ca noi să răspundem la întrebarea adresată lui Hristos de Maria Magdalena. Această miză poate explica și de ce răspunsul la strălucita ei întrebare a fost rupt din Evanghelia sa de la bun început: pentru că ne-ar fi revelat felul în care să percepem divinul în mod nemijlocit, dinlăuntru nostru.

Ceea ce este în joc este autoritatea spirituală. Prin această afirmație mă refer atât la efortul de a decide cine are puterea de a spune povestea Mariei Magdalena, dar și, ca o consecință, de a decide asupra dreptului de a spune adevărul despre propria noastră poveste.

Dacă felul în care percepem nu este, de fapt, cu vederea, ci cu ajutorul unei viziuni, al unei forme de percepție spirituală care ne permite să cunoaștem ce este real și de durată și ce este de fapt adevărat, iar dacă această forță vine din interiorul nostru, atunci nimeni nu are putere asupra noastră.

Simplu, nu?

Da, și pur și simplu revoluționar.

Pentru mine, aceste șapte puteri din Evanghelia după Maria reprezintă reperele a ce înseamnă să fii om; este ca și cum ți se oferă o

hartă a propriei cunoașteri interioare, pe care sunt trasate cele șapte căi pe care egoul le poate urma (și, cel mai probabil, o va face), câtă vreme ești întrupat. Pe hartă sunt marcate locurile prin care trecem și în limitele cărora ne situăm ca ființe umane; ele sunt sferile, stările de spirit care ne pot determina să acționăm în moduri care nu ne prezintă cu adevărat. Acestea sunt puterile care ne pot reduce la tăcere dinlăuntru nostru.

Cred că povestea pe care urmează să v-o spun este ceea ce savanții religioși ar numi „o poveste a transformării”. Evanghelia după Maria Magdalena m-a transformat sau m-a ajutat să înțeleg de ce nu m-am simțit niciodată în largul meu într-un creștinism care a exclus acest text apocrif.

Din perspectivă teologică, Evanghelia după Maria Magdalena este considerată „o poveste despre ascensiune”, adică descrie calea pe care o putem urma pentru a ne elibera sufletul; nu după ce murim, ci, aici, câtă vreme suntem în viață. Cuvântul *ascensiune* poate, totuși, duce în eroare, în sensul că imaginația capătă imediat proporții și crede că este vorba de transcendență. Potrivit Evangheliei după Maria, ascensiunea este, mai degrabă, o descindere în inimă: cu cât urci mai mult, cu atât cobori mai adânc.

Pentru mine, descoperirea vocii Mariei Magdalena a însemnat recuperarea propriei voci, de aceea mi-am petrecut jumătate din viață studiindu-i Evanghelia și urmărindu-i legenda de-a lungul istoriei. Sper că prin împărtășirea vocii sale în această carte veți auzi vocea propriului suflet, lucru care ar putea părea măreț și intimidant, știu, dar, de fapt, este vorba de acea voce clară, calmă și așezată a iubirii dinlăuntru vostru.

De asemenea, vreau să clarific că această călătorie se va încheia așa cum a început. Este foarte mult în stilul ciclului *Patru cvartete*, al lui T. S. Eliot: „Și sfârșitul tuturor explorărilor noastre / va fi să ajungem de unde am început / Și să cunoaștem locul pentru prima dată”. Nu este vorba despre o destinație anume sau de a ajunge în altă parte, deși îți voi povesti cum am sfârșit cocoțată ca un pui de capră în costum de yoga pe un munte din sudul Franței, căutând „Peștera ouălor” a Mariei Magdalena.

Scopul Evangheliei după Maria nu este să ne sugereze că trebuie să devenim altcineva, cineva „mai bun”. Nu există această versiune vibrantă a ta de tip „OM”^{*}, despre care să-ți dai seama până la sfârșitul acestei cărți și în care să vrei să te transformi, cum nu există nicio versiune a mea rezultată din experiența scrierii acestei cărți.

Este vorba despre dobândirea unei viziuni care ne permite să vedem ce a existat dintotdeauna în noi înșine. Este vorba despre calitatea și intensitatea existenței noastre, despre posibilitatea de a fi, de fapt, prezent, în loc să fim prinși în poveștile nesfârșite ale ego-ului fără măcar să realizăm asta; iar când o facem, vedem că suntem separați de ceea ce există deja, separați de ceilalți și de noi înșine, separați de ceea ce considerăm că este bun sau Dumnezeu. Este vorba despre a conștientiza cu adevărat că sistemul nostru de înțelegere a lumii nu ne mai servește la nimic.

Cel puțin, asta este povestea transformării mele. Mi-am dat seama că funcționez într-un anume fel pentru a mă adapta la lume – lumea creată de propriul ego – și observ că suferința continuă. Totuși, întrezăresc o altă cale, dar care nu presupune să-mi găsesc un iubit pătimăș care să mă completeze (cel puțin, nu a fost cazul până acum) sau să descopăr o rețetă probată și veritabilă de fericire neîntreruptă. Nu înseamnă faima, nici succesul. Nu există un punct final, nici o stare anume la sfârșit de drum. Nu este vorba de vreun statut de maestru sau de guru. Este doar alfa, apoi omega, apoi infinitum – asta încerc să explic. Nu există marcaje ale acestui spațiu explorat.

Este mai simplu decât atât și, în același timp, mult mai complicat.

Tabloul arată ca o înlănțuire de momente, în care nu îți amintești că trebuie să te simți separat de iubire dacă nu vrei. Chiar și în mijlocul celor mai teribile vorbe pe care ni le spunem, chiar și atunci când cineva la care ținem enorm pe această lume nu ne poate vedea deloc, putem practica o metodă care să ne determine să fim umili, care distruge tendința de posesivitate a egoului și ne lasă să ne întoarcem, ușurați (eventual și cu ușurință), la iubire.

* OM [AUM] este reflectarea realității absolute cunoscute, fără de început și de sfârșit și care îmbrățișează tot ceea ce există; este reprezentarea vibrației supreme, a infinitului (n.tr.)

Totuși, totul se întâmplă în cea mai mare liniște și discreție. Nu este nimic spectaculos sau care să atragă atenția. Este ca o stare descrisă de Elizabeth Gilbert: „Să nu uiți niciodată că, la un moment dat, într-o clipă în care nu ai fost atent, ai văzut în tine propriul tău prieten.”

Și în acel moment de recunoaștere ne salvăm pe noi înșine de la sinele care nu a fost, oricum, adevărat, vreodată. În acest punct vedem cu ochiul inimii.

De ce-aș săruta un Copt

Eu sunt prima și ultima. Eu sunt cea venerată și cea disprețuită. Eu sunt târfa și preasfânta. Eu sunt soția și fecioara. Eu sunt mireasa și mirele. Eu sunt ea, Domnul.

– TRĂSNETUL ȘI INTELECTUL PERFECT 1:5-10

Cea mai veche dovadă a Evangheliei pierdute a Mariei Magdalena a fost descoperită în ianuarie, 1896, într-o piață de antichități din Cairo, de către un savant german pe nume Carl Reinhardt. Era scrisă în limba coptă pe un papirus antic. Copta este o limbă egipteană folosită până astăzi de creștinii egipteni, numiți „copti”. Papirusul a fost depus la Muzeul egiptean din Berlin cu titlul oficial și numărul de catalog Codex Berolinensis 8502, titlu greu de pronunțat; așadar, savanții se referă la el cu numele de Codex Berlin.

Egiptologul Carl Schmidt s-a pornit la crearea unei traduceri germane a Evangheliei. Cu excepția paginilor care lipsesc, textul era în stare bună. Iar din moment ce scrierea coptă era folosită aproape exclusiv de copti, Schmidt a ajuns la concluzia că cei care trebuie să fi tradus, păstrat și chiar salvat Evanghelia după Maria de la dispariția completă au fost tocmai comunitățile copte din Egipt.

Traducerea Evangheliei după Maria comandată de Schmidt era gata să vadă lumina zilei la o tipografie din Leipzig, în anul 1912. Tocmai când tipărirea era aproape de final însă, o conductă de apă s-a spart și a distrus întreaga primă ediție. Schmidt a încercat să recupereze ce s-a mai putut salva, dar a fost întrerupt de primul Război Mondial. A murit în 1938, înainte de a se putea întoarce la Leipzig pentru a reînvia proiectul, iar beneficiar al acestuia a fost un alt savant, cu numele de Walter Till.

Între timp, în 1917, a fost găsit un mic fragment în limba greacă din Evanghelia după Maria, datând din secolul al III-lea. Este cunoscut sub numele de Papyrus Rylands 463 și a fost descoperit tot în Egipt, la Oxyrhynchus.* Această versiune a adăugat o confirmare mai clară a pasajelor din Codex Berlin, dar și dovezi suplimentare despre datarea timpurie a Evangheliei.

Walter Till a încorporat noile informații în traducerea Evangheliei după Maria, realizată de el. Era gata să meargă la tipar în 1943, dar, de data aceasta, al doilea Război Mondial a făcut publicarea Evangheliei după Maria, din nou, imposibilă și Till a renunțat cu totul la încercările sale.

La sfârșitul războiului, într-un sat numit Nag Hammadi din Egipt a fost descoperit un număr mare de scrieri creștine timpurii, care includ Evanghelia după Toma, Evanghelia după Filip și acest poem pătrunzător, numit *Trăsnetul și intelectul perfect*, printre multe altele.

Printre textele păstrate de la Nag Hammadi nu s-au găsit copii ale Evangheliei după Maria. Cu toate acestea, două manuscrise găsite în Codex Berlin, rulate alături de Evanghelia după Maria, se numără printre descoperirile cruciale de texte despre creștinismul timpuriu: *Apocrifa lui Ioan și Sofia (înțelepciunea) lui Isus Hristos*. Aceste manuscrise găsite la Nag Hammadi au fost numite, colectiv, „Evangheliile gnostice“, pentru că se concentrează pe gnoză, termen grecesc care înseamnă cunoașterea de sine sau, mai precis, cunoașterea care vine din experiența directă.

Totuși, eticheta de „gnostic“ a creat o percepție greșită asupra acestor texte creștine timpurii și a făcut ca Evanghelia după Maria să-și piardă legitimitatea.

Deci, ca să fie clar, nu există conceptul de „gnosticism“ și nici nu a existat vreun cult al gnosticilor organizați, așa cum este descris în aceste texte antice. Textele, inclusiv Evanghelia după Maria, sunt dovezi ale diverselor forme de creștinism care au existat înainte de se-

* Oxyrhynchus, astăzi Al-Bahnasa, este o localitate istorică, în apropiere de Al-Minya, în partea central-nordică a Egiptului, unul dintre principalele orașe unde s-au făcut descoperiri arheologice (n.tr.)

colul al IV-lea, când a fost codificată forma curentă a Bibliei. Știu că tocmai am folosit forma de plural a creștinismului, dar asta este ceea ce dovedesc aceste texte vechi; au existat mai multe fire ale creștinismului odată cu venirea lui Hristos. Unul dintre acele fire, să-l numim „firul roșu“, considera că femeile erau la fel de demne ca bărbații să predice și să conducă Biserica. Dar acesta nu a fost (evident) firul câștigător.

Iată o întâmplare curioasă sau o coincidență: se presupune că aceste texte găsite la Nag Hammadi au fost obiectul unei contrabande în afara Egiptului și au fost păstrate o vreme în colecția de manuscrise a psihiatrului elvețian Carl Jung. Acest lucru este fascinant, cel puțin pentru mine, pentru că Jung credea că Biserica va muri fără „Mamă“ și că esența feminină ar fi fost „scufundată“ în inconștientul colectiv. De asemenea, el a scris *Cartea Roșie*, care cuprinde, în esență, eforturile de a se conecta direct la sufletul său.

Caracterul comun al tuturor acestor texte sacre creștine timpurii găsite îngropate în Egipt este că vorbeau despre o latură ascunsă, mai umană și mai feminină a lui Hristos, despre importanța Mariei Magdalena și despre mântuire ca act interior al transformării personale.

Descoperirile de la Nag Hammadi au fost puse, în cele din urmă, la dispoziția unui grup de savanți internaționali pentru a începe să evalueze relevanța și contribuția lor la înțelegerea credințelor unora dintre primii creștini.¹ Așadar, deși Evanghelia după Maria a fost găsită în 1896, prima ediție tipărită a ei a fost publicată abia în 1955. Evanghelia după Maria este singura Evanghelie scrisă în numele unei femei.

O a treia versiune – și posibil cea finală – a Evangheliei după Maria a fost găsită, tot în limba greacă și tot la Oxyrhynchus, în nordul Egiptului. Aceasta este o descoperire extrem de semnificativă. În calitate de autor, savant și profesor la Harvard Divinity School, Karen King explică, în traducerea Evangheliei după Maria: „Deoarece este neobișnuit să fi supraviețuit mai multe exemplare care datează din primele secole după Hristos, atestarea Evangheliei după Maria ca fiind o lucrare creștină timpurie are o semnificație deosebit de puternică.“²